

1. Lesning Apg 6,8–10; 7,54–59

Nå ser jeg himlene åpne

I de dager gjorde Stefan store under og jærtegn blant folket, fylt som han var av Guds nåde og kraft. Da opptrådte det noen fra «de frigittes synagoge», som den kalles, folk fra Kyrene og Alexandria, og noen fra Kilikia og Asia. De gav seg til å diskutere med Stefan, men de var ute av stand til å stå seg mot den visdom og den åndskraft han talte ut av.

Hans tale gjorde dem så ute av seg selv at de til sist skar tenner av raseri mot Stefan.

Men han så opp mot himmelen, og fylt av Den Hellige Ånd skuet han Guds herlighet og Jesus som stod ved Guds høyre; og han sa: «Nå ser jeg himlene åpne, og Menneskesønnen stå ved Guds høyre!»

Da skrek de alle høyt, og holdt seg for ørene; så stormet de inn på ham alle som én, og drev ham foran seg ut av byen, hvor de gav seg til å stene ham. Vitnene la fra seg kappene sine ved føttene til en ung mann som het Saul.

Så stenet de Stefan; men Stefan bad: «Herre Jesus, motta min ånd!» Derpå falt han i kne og ropte høyt: «Herre, krev dem ikke til ansvar for denne synd!»

Og idet han sa dette, sov han inn.

Responsoriesalme 31 (30),3cd–4. 6 og 8ab. 16bc og 17

Omkved: I dine hender, Herre, overgir jeg min ånd.

Vær meg et vern, en klippe,
en borg til å frelse meg.
Du er jo mitt berg og min borg,
for ditt navns skyld fører og leder du meg.

Jeg overgir min ånd i dine hender,
du forløser meg, Herre, du trofaste Gud.
Jeg jubler av glede over din miskunn.
Min nød og trengsel har du sett.

Mine dager er i din hånd,
fri meg fra fiender som står meg etter livet.
La ditt åsyn lyse over din tjener,
og frels meg i din godhet.

Halleluja Sal 118 (117),26a.27a

Halleluja.

Velsignet være han som kommer i Herrens navn.
Herren er Gud, han skjenker oss lys. Halleluja.

Evangelium Matt 10,17–22

Det er ikke dere selv som skal tale, men deres Fars Ånd

På den tid sa Jesus til sine apostler:

«Ta dere i vare for menneskene: De kommer til å trekke dere for domstolene og la dere piske i synagogene. For min skyld skal dere bli fremstilt for guvernører og konger, og stå som vitner for dem og for de hedenske folk. Men når dere blir ført frem, skal dere ikke tenke med uro på hva dere skal si, eller måten å få sagt det på. Ordene skal bli gitt dere i det rette øyeblikk.

Det er nemlig ikke dere selv som skal tale da, men deres Fars Ånd som skal tale gjennom dere. Bror skal sende bror i døden, og fedre sine barn, mens barn skal reise seg mot sine foreldre og volde deres død. Dere skal komme til å bli hatet av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst.